

Geen namen, rugnummers!

Hester van Santen

A-1262-2007 en A-1270-2007, beiden promovendi bij de afdeling huisartsgeneeskunde van de Universiteit Maastricht, vinden het hoog tijd dat wetenschappers een nummer krijgen. In het invloedrijke medische tijdschrift *The Lancet* publiceerden de twee, bekend als Jochen Cals en Daniel Kotz, vorig weekend een commentaar over deze kwestie. Het op naam vinden van alle publicaties van een onderzoeker is namelijk een onmogelijke klus, betogen de jonge wetenschappers. “Er is eigenlijk geen manier om het zeker te weten. Mensen zijn niet altijd geregistreerd op een unieke, uniforme manier.”

Cals legt uit: “Onze hoogleraar Onno van Schayck, bijvoorbeeld, staat op zeven verschillende manieren in PubMed.” Dat is een grote medisch-wetenschappelijke database. “Zijn voorlet-

ters zijn C. P., maar je vindt hem ook onder O., OC., C., Van Schaijck met i, j, ga zo maar door. En als je een onderzoeker R. Jansen zoekt, vind je hem ook niet. Want bij welke R. Jansen moet je zoeken?”

Cals en Kotz registreerden zich als twee van de eersten in ResearcherID, een databestand dat het alomtegenwoordige wetenschappelijke informatiebedrijf Thomson begin dit jaar lanceerde. Het is het eerste systeem dat wetenschappers op nummer identificeert. Het bedrijf was juist bezig met de ontwikkeling, toen Cals en Kotz een opiniestuk indienden bij *The Lancet* over de vraag waarom iets dergelijks in de eenentwint-

• **Tourenners bij Tours. Sportjournalist Barend Barendse (1907-1981) is onsterfelijk geworden door zijn uitspraak ‘Namen zeggen me niks. Rugnummers moet ik hebben.’**

FOTO AFP

tigste eeuw nog niet bestond. Toen ResearcherID uiteindelijk verscheen, verzocht de redactie de twee om een reactie. In hun commentaar betogen zij dat databases zoals ResearcherID een goed idee zijn. Niet alleen om publicaties te achterhalen, ook om moeite te sparen. Hun idee ontstond toen zij voor de zoveelste keer al hun gegevens moesten inleveren bij een wetenschappelijke publicatie. Cals: “Het kost tijd en werk.

Het is toch ridicul dat je dat met de hand moet doen?” Thomson kwam met een ‘bruikbare’ oplossing, zegt Cals. “Maar ik denk niet dat één bedrijf het monopolie op die informatie moet krijgen.” Nog een idee: geef ook bedrijven een uniek nummer. Dan maakt het ook niet meer uit dat *The Lancet* het bedrijf Thomson in Cals’ en Kotz’ stuk consequent als Thompson spelt.

